

Johannes 19:28 slot 5^e kruiswoord "Mij dorst"

1 Jezus doel

2 Jezus dorst

3 Jezus drinken

Gemeente,

Biddag 2013 valt diep in de lijdenstijd. Zondag jl was het al de 5^e lijdenszondag. Nou is dat een menselijk gegeven. Biddag heeft geen datum die aan de Bijbel is ontleend. Maar het kan ons toch wel wat leren: ook gewas en arbeid, ook onze dagelijkse, lichamelijke levensbehoeften hebben alles te maken met het lijden van de Heere Jezus. Jezus' lijden staat niet los van dat waar wij met biddag om vragen aan de HEERE.

Jezus heeft aan het kruis dorst gehad. Hij heeft drinken nodig. Dan gaat het over een basisbehoefte van ons mens zijn. Als mens geschapen hebben wij behoefte aan enkele dingen. Eten en drinken, slaap en werk, mensen om ons heen. Dat is met de schepping door de HEERE in ons gelegd. Als die behoeften niet vervuld worden hebben we pijn: eenzaamheid, werkloosheid, slapeloosheid, honger, dorst. En we houden biddag in een jaar, in een tijd dat menigeen daar wat van weet: werkloosheid, en daarvan kun je slapeloosheid hebben. Zorgen over gezondheid, relaties. En ook dat geeft pijn. En daarvan is dorst de allergenste. Drinken is het allernodigste. Daar kunnen we geen 2 dagen zonder. En anders sterven wij. En die pijn heeft Jezus geleden. Als we het wat proberen na te gaan zal Jezus zo'n 18 uur niets meer gedronken hebben. Bij het Pascha en het Heilig Avondmaal heeft Hij nog wijn gedronken. Daarna niets meer. Wel gevangen genomen, heen en weer gesleept, gezeseld, geslagen, en nu gekruisigd. Dan zijn er al 12 uren voorbijgegaan zonder druppel drinken. Wie gekruisigd is krijgt koorts, wondkoorts. En dat schreeuwt om drinken. Daarbij hangt Jezus in de felle zon. Na de drie uur duisternis brandt de zon weer op zijn opengeslagen huid. Laten we zeggen 35 graden. Hij krijgt dorst. Vreselijke dorst die Zijn lichaam foltert.

Dat is dorst hebben. Als kind of jongere roep je ook wel eens: 'k Heb dorst gauw drinken. Je moeder zegt dan misschien wel eens: dorst? Je hebt zin in drinken, dat is wat anders, dorst, dat hebben ze in Afrika. Nog beter zou ze kunnen zeggen: dorst, dat had de Heere Jezus aan het kruis. Toen Hij riep: 'Mij dorst'.

1 Jezus doel

Waarom riep Jezus dat? Ja, logisch denken we: Hij wilde drinken. Daarom riep Hij dat Hij dorst had. Toch is dat zeker niet de diepste reden geweest. Als we letten op wat ervoor staat dan vinden we wat anders: Jezus zei, opdat de Schrift vervuld zou worden: 'Mij dorst'. Opdat de Schrift vervuld zou worden. Want er stond n Psalm 69 geschreven dat zij Hem edik te drinken zouden geven. Die profetie is nog niet vervuld. En om dat nog te laten plaats

vinden roept Jezus het uit: 'Mij dorst'. En in Zijn martelende dorst heeft Jezus Zich afgevraagd: wat zegt de Schrift hierover, hoe wordt Gods wil over Mij vervuld? Dat Jezus daaraan denkt! Juist als je pijn hebt dan wordt je wereld makkelijk steeds kleiner. We zeggen wel eens; een gezond heeft veel wensen, een ziek mens maar één. Dan wil je maar één ding: beter worden. Als je geen werk hebt wil je maar één ding: weer werk krijgen. Als je eenzaam bent, wil je maar één ding: mensen om je heen die je begrijpen.

Maar hier horen we de Heere Jezus: in de diepste kwelling van dorst vraagt Hij Zich af: hoe wordt de wil van Mijn Vader vervuld? Wat is Zijn wil hierin en hiermee? Liever dan van dorst af te komen vervuld Hij Gods wil met Zijn leven. Wij houden biddag 2013. En het kan zijn dat je eigenlijk maar één ding wilt vragen: werk, slagen, een vriend of vriendin, gezondheid. Jezus houdt ons voor: allereerst is de vraag: wat is Uw wil hiermee HEERE? Hoe wordt Uw wil in en met mijn leven vervuld? Uw wil die mijn zaligheid dient en Uw koninkrijk. Wat heeft Uw wil met mijn leven voor? Laat dat geschieden.

Wat kan dat schrijnend zijn met biddag. Waar gaat het me eigenlijk en ten diepste om? O wat is dat vaak en makkelijk alleen maar mijn wensen en de vervulling van mijn verlangens en noden. Wat ben ik ongelijkvormig aan de Heere Jezus. Wat gaat het mij om mijn vervulling van mijn wensen. Hier is de Heere Jezus. Hij leert het: HEERE, wat is Uw wil in en met mijn leven? Niet dat ik van mijn pijn afkom is het eerste, maar dat Uw wil doorbreekt en voortgang vindt in mijn leven. Wie heeft dan niet nodig om elke dag te bidden: o Heere Jezus, leer mij elke dag om de wil van U als mijn hoogste doel en spits te hebben van mijn leven en van mijn gebed.

Dat blijkt ook als we horen wat de Heere Jezus bidt: Mij dorst. Hij vraagt niet: HEERE, geef Mij drinken, zorg dat Ik drinken krijg, dat de dorst overgaat. Nee, Hij klaagt Zijn nood: Mij dorst, zonder erbij te bedingen wat er moet gebeuren. En wij? Wij weten vaak zo goed en dringend of dwingend, wat er moet gebeuren. Dit moet er gebeuren, zo moet God het oplossen, dat hebben we nodig, we kunnen precies opnoemen wat er moet gebeuren om het weer goed te krijgen. Zouden we dat niet wat meer los moeten laten en aan God overlaten? Hij, die zo veel wijzer is dan wij? Die zoveel hogere wegen en doelen en kanalen heeft dan wij zelfs maar kunnen bedenken? Hoe en wanneer Hij wat met doen dat zegt Jezus niet, laten wij daar ook maar voorzichtig mee zijn. Maar wel stort Jezus Zijn pijn, nood, hart uit voor de HEERE: "Mij dorst". Dat leert Jezus: je hart uitstorten voor de Vader. Dat is wat mag, wat Hij zo graag heeft. Dat je al je nood Hem klaagt. Alles wat pijn doet en zeer doet. Stort voor Hem uit uw ganse hart. Uitstorten: de emmer helemaal leegkiepen, alle stroomt eruit. Je hart helemaal leegkiepen, alles stroomt eruit: al je angsten, zorgen, noden, pijn, zonden, ongerechtigheden.

Het kan zo vuil niet zijn of zo verdrietig, of de HEERE zegt: Mijn hart staat er open voor. Giet het er maar in. Laten we dat op biddag doen en leren: ons hart voor Hem uitstorten en zeggen: HEERE, U weet wat nodig en goed is.

2 Jezus dorst

Jezus riep: Mij dorst. Dat betekent dus dat de Heere Jezus zo Mens is geweest dat Hij alle pijn heeft doorgemaakt. Ook die van ons menselijk bestaan en ons menselijke lichaam. Hij weet wat eenzaamheid is, want ieder had Hem verlaten. Hij weet wat slapeloosheid is want Hem is heel de nacht geen slaap gegund. Hij weet wat nutteloosheid is, want ogenschijnlijk had Zijn werk en optreden geen nut gehad. Hij weet wat rouw is want Hij weende bij het graf van Lazarus. Hij weet wat honger en dorst is, want Hij had dorst aan het kruis. Hebreenbrief zegt zo diep: Hij is in alle dingen gelijk als wij verzocht geweest, doch zonder zonde. Daarom kan Hij een medelijdende Hogepriester zijn om ons te hulp te komen ter bekwamer tijd. Hij weet hoe zwaar het valt. En in crisistijden van je leven, van pijn en zorg en rouw, is Hij de Immanuel: God met ons. Hij weet wat het is.

Dat is wel heel bijzonder. Dat Hij weet wat dat allemaal is. Want Hij is God. Hij heeft alle macht in hemel en op aarde. Hem staat alles ter beschikking, Hij heeft alles geschapen. Hij kon van stenen brood maken, Hij heeft de beschikking over alle water en drinken dat er op de wereld is. Hij is er de Schepper en de Heere van en over. En Hij heeft dorst! En Hij heeft altijd de wil van Zijn Vader gedaan. Altijd gehoorzaamheid en trouw geweest aan Zijn vader. En Hij de Machtige en Getrouwe, Hij heeft dorst. Al urenlang, martelend Zijn tong en keel en lichaam.

En ik, ik heb drinken genoeg. Hoeveel keer hebben we vandaag al niet iets gedronken? Water, thee, koffie of nog wat anders. Hij dorst en ik drinken. Wat een verschil en wat een wonder. Als ik ahw aan de voet van het kruis zit en daar staat mijn kopje thee of koffie of glas limonade of water. En ik zie en hoor Hem dorsten en ik drink. Hij de Machtige en getrouwe dorst en ik, de afhankelijke ontrouwe drink. Dat is de omgekeerde wereld. Hij verdient mijn drinken en ik verdien Zijn dorst. Wat een wonder. Erg genoeg, soms bid ik er niet eens om. Ik heb altijd al eten en drinken gehad dus daar ben ik aan gewend. En wat je gewend bent dat vindt je heel gauw ook gewoon en vanzelfsprekend. Klakkeloos en gedachteloos drink ik alles op wat ik wil en krijg. Dan blijkt ook waarom we bidden voor het bidden. Dat doen we niet om iets te krijgen wat we nog niet hebben, nee ons eten en drinken staat meestal al voor ons, maar dat doen wij om het ons te laten beseffen dat wij het krijgen hebben, terwijl Jezus het niet had. Om dat tot ons te laten doordringen. Meer tot ons te laten doordringen wat een wonder dat wel niet is. Mijn drinken is te danken aan Zijn dorst. En wat ik dan heb en kreeg, zou ik daar dan niet

zorgvuldig mee omgaan? Zorgvuldig door het eerlijk te verdelen en graag uit te delen aan wie niet of minder heeft. Ik heb het ook gekregen aan de voet van het kruis, om anderen mee wel te doen. En zorgvuldig door niet weg te gooien en achteloos te laten liggen wat Jezus zo duur gekocht heeft.

En als ik erom bid, om slaap, om gezondheid, om drinken en eten, om gezelschap, om iemand om me heen of naast me, dan bid ik dat aan de voet van het kruis, waar Jezus hing: alleen, met pijn, met dorst. Biddag is biddag aan de voet van het kruis.

Jezus zei: 'Mij dorst'. Het is duidelijk. Die dorst heeft Hij omdat Hij dat Zelf wil. Deze dorst is ook onderdeel van Zijn lijden en sterven als Borg en Zaligmaker. Hij zou het Zichzelf zo kunnen geven, maar Hij ontzegt het Zichzelf. Hij wil ook dit lijden. Dit is ook onderdeel van het lijden onder straf der zonde die wij verdiend hebben en de toorn Gods. Zojuist heeft de Heere Jezus naar Zijn ziel de bodem van de hel gezien. Drie uur was het donker en Jezus riep, het 4^e kruiswoord, Mijn God Mijn God waarom hebt Gij Mij verlaten. Dat was voor Zijn ziel de diepste laag van lijden; Godverlatenheid. En nu dat geweest is lijdt Hij naar het lichaam de diepste laag van lijden: dorst. Want we horen het de rijke man zeggen in de hel zeggen: Abraham, ontferm u mijner, en zend Lazarus dat hij het uiterste van zijn vingers n het water dope, en mijn tong verkoele, want ik lijd pijn in deze vlam. De rijke man smeekt om water, want hij heeft dorst in de hel. Wat Godverlatenheid voor de ziel is, is dorst voor het lichaam. De pijn en kwelling van de helse straf. En die ondergaat Jezus. Jezus daalt ter helle neer met ziel en lichaam. En daaraan heb ik mijn drinken te danken. Aan die roep van Jezus uit de hel, onder de toorn Gods vandaan: Mij dorst!

Dat is een spiegel van wat wij verdiend hebben. Waar het met ons heengaat als wij niet in Jezus zijn geborgen. Niet verzoend zijn met God. Maar Jezus komt tot ons: laat Mij dat voor u dragen. Van u overnemen. Opdat u deelt in Gods Vaderlijke zorg en voeding. Waarin Hij u eten en drinken geeft naar Zijn Vaderlijke wijsheid en goedheid.

3 Jezus drinken

Dat was Jezus' bede: Mij dorst. En is die bede verhoord? Ja, zou je denken. Want er staat toch achter in vers 29: er staat een vat vol edik en zij vulden een spons met edik en brachten die aan Zijn mond. Heerlijk, toch wat drinken, toch wat medelijden van soldaten die denken: laten we dat laatste stukje lijden maar een beetje verlichten. Maar dat is schijn. U moet zich indenken dat Jezus daar hangt: helemaal droog in Zijn mond. Zijn tong kleeft aan Zijn gehemelte, Zijn lippen zijn gesprongen. Door de dorst en door de slagen zitten er diepe kloven in. En edik is een soort azijn, zuur prikkend, soort cola. En dat zure spul gieten ze duwen ze in die opengesprongen lippen op het rauw vlees. Dat doet zeer.... Afschuwelijk. Zo gaat Psalm 69 in vervulling waar David ook klaagt: ik zocht naar medelijden maar ik vond het niet, want, waaruit bleek dat? Ze hebben mij in mijn dorst een edikteug te drinken gegeven. Geen medelijden, maar nog zwaarder lijden aangedaan. Dat vervult Jezus hier ten

volle. In plaats van medelijden van mensen, verzwaren ze Zijn lijden nog opzettelijk. Dat moest vervuld worden. Daarom riep Jezus: 'Mij dorst'.

En wij, als wij wel medelijden ontvangen van mensen. Mensen die om ons geven, mensen die medelijden hebben en onze pijn verzachten. Dan is dat te danken aan de Heere Jezus. Hij ontving dat niet, Hij droeg wat wij verdienen, om ons te geven wat Hij verdiende. Wat een kostbaar geschenk als je iemand hebt aan je ziekbed een lieve zuster. Als je iemand hebt die om je geeft. Jezus moest en wilde dat missen, om het ons te geven. Mensen die medelijden hebben en onze pijn verlichten zijn geschenk van Hem! En weer mag je je afvragen: o HEERE, waarom ik wel en U niet? Wat hebt U ook daarvoor willen lijden en afstand willen doen van medelijden voor mij.

Jezus riep: "Mij dorst". En God? En Zijn Vader? Zijn Vader doet niets. Laat niets merken. De Vader geeft geen open hemel. De Vader zendt geen engel om Hem bij te staan of drinken aan te reiken. De Vader stuurt geen mensen om Hem drinken te geven. De Vader houdt die soldaten niet tegen als zij juist nog Zijn lijden verzwaren. De Vader geeft geen gehoor. Geen spoor, geen zweem. En toch, toch is Hij de beminde des Vaders. Dus dat kan: dat God niet hoort, lijkt te horen, niet laat merken dat Hij hoort. En je in je pijn laat. Je moet daar dan ook nooit iets uit af willen lezen. Daaruit nooit afleiden dat je geen kind van God dus bent of kunt zijn. Dat moet je nooit aflezen uit de omstandigheden van het hier en nu. Want zelfs de Heere Jezus vond geen merkbaar gehoor toen Hij in diepe nood riep tot Zijn Vader. Jezus vond geen gehoor.

En als wij het wel krijgen, is dat door Hem verdiend. Als God Zijn gunst laat schijnen in ons hart. Al neemt Hij onze pijn niet weg, vervult Hij onze vraag niet, maar Hij geeft vrede en nabijheid in het hart. Dan is dat aan Jezus te danken. Hij ontving dat niet, opdat wij het zouden ontvangen. En dat is het grootste. Als God Zijn gunst betoond. Als God in Christus Zijn zegen geeft. In je werkloosheid, in je ziekte, in je teleurstelling, in je pijn, in je lijden. Maar Hij stort Zijn liefde uit in je hart. Dat hij je zegent en Zijn gunst laat blijken. Dat Hij je Vader is en alle kwaad weert of ten beste keert. Dat Hij in alle dingen heil en heiligheid op het oog heeft met je. Dat Hij je lief heeft gehad met een eeuwige liefde. Vader met liefde voor de grondlegging der wereld. Dat is het grootste.

Kent u dat? Uw gunst sterkt meer dan de uitgezochtste spijzen. En daar bid je om: HEERE, Vader, laat Uw Aangezicht lichten. Onder Uw Woord, aan Uw tafel, op mijn knien. Uw liefde in het hart. Een open hemel. Dat is omdat Hij droeg wat Mijn deel was: nederdaling ter hel en dorst. Opdat ik zou krijgen ontferming en Vaderliefde. Hij nam op zich wat het mijne was. En Ik ontvang wat het Zijne is. Dat is genade, dat is leven met God. Dat is bidden zoals het behoort: dat je je hart uitstort voor de HEERE. HEERE, U ziet het, U weet wat het met me doet. En HEERE, schenk toch Uw medelijden, Uw liefde. Zoals Jakob bij Pniel leerde bidden. Ik laat U niet gaan tenzij Gij mij zegent. Uw zegen. Daar gaat het om. Liever met dorst, ziekte, eenzaamheid, werkloosheid, spanning onder Uw zegen verder, dan met drinken, gezondheid, mensen om me heen, werk en voorspoed zonder Uw zegen. Is dat onze biddag?

Blijft nog één vraag over: waarom heeft Jezus hier geroepen: Mij dorst en edik genomen, terwijl Hij eerder edik weigerde. Dat beschrijven de andere evangeliën: dat Jezus zodra Hij gekruisigd werd edik kreeg aangereikt van de soldaten maar toen weigerde Jezus. En nu roept Hij : Mij dorst, om edik te krijgen? Vanwaar dat verschil? Wel in het begin van Zijn kruisiging zou de edik Hem gediend hebben om de pijn te verdoven. Zodat Hij de felste pijnscheuten minder zou voelen. Toen zie Jezus: Nee. Hij wil Zijn werk volbrengen en dat houdt in dat Hij alle pijn zal dragen en voelen, onverdoofd, ten volle. Nu, vlak voor Zijn sterven roept Jezus Zelf : Mij dorst, om edik te krijgen. Want nu zal de edik Hem nog stem geven om straks te kunnen roepen: het is volbracht. Met verdroogde lippen zou Hij geen geluid uit kunnen brengen, maar met bevochtigde lippen zal Hij luid en duidelijk kunnen roepen dat Zijn werk volbracht is. Dus nu neemt Hij edik om Zijn werk te kunnen volbrengen en verkondigen. Het weigeren eerst en het nemen van edik later dient hetzelfde doel: het werk volbrengen. En nu kunnen verkondigen. Dat Hij stem heeft om te roepen dat het werk volbracht is, dat er vrede met God is dat er bloed de verzoening is. Daar gaat het Jezus om. Dat dat de wereld horen zal.

Alles dienstbaar aan Gods werk en Zijn rijk. Dat is uiteraard voorbeeld voor ons. Om in alles wat wij doen te zoeken wat dienstbaar is aan Zijn rijk. Daar alles op af te stemmen, daarnaar te zoeken: wat is dienstbaar aan Gods rijk, hoe is mijn leven dienstbaar aan Zijn rijk? Met mijn gaven en talenten: hoe is dat dienstbaar aan Zijn rijk. Dat mag opoffering vragen toch? Wat vroeg het Jezus niet? Dan mag het ons toch wel opoffering vragen van iets wat wel leuk vinden of iets wat leuk bijverdient, om tijd te maken voor wat Zijn Gemeente dient, Zijn Koninkrijk?

Zo deed Jezus het! Hij zorgt dat Hij edik krijgt opdat Hij verkondigen kan dat het werk volbracht is. Vrede bij God verworven is, bloed der verzoening is, water des levens is. Dat geeft wel aan dat dat hoge voorrang mag hebben: de verkondiging van het bloed der verzoening, het water des levens, de vrede met God. Ook in onze gemeente. Dat daar gebed voor is: laat de verkondiging voortgang hebben HEERE. Dat daar geld voor is: opdat de dienst der verzoening voortgang blijft vinden. Dat daar menskracht voor is: kosters, organisten leidinggevend en anderen om in de gemeente de verkondiging voortgang te laten vinden. Als dat de Heere Jezus zo ter harte ging, wat mag het ons kosten?

De verkondiging van Jezus' bloed en het water des levens. Wie dorst daarnaar? Als je lichaam geen drinken krijgt voel je dorst. Als je ziel geen drinken krijgt, geen vrede en gunst van God. Wie voelt er dan dorst? Dat is teken van geestelijk leven: dorst naar God. En telkens als je van Hem afdwaalt, als je zondigt, als je wegzwerft, dan komt het weer: dorst naar God, naar Zijn vrede en gunst. En Hij heeft bloed der verzoening, water des levens in overvloed. Kent u dat?

En als er zoveel bloed der verzoening is, water des levens, zou je dan niet dat begeren? Zou je dan niet bidden: HEERE, geef me er verlangen naar, geef me dorst naar U. Laat alle dingen die ik meemaak mogen dienen dat ik

door Uw Geest ga dorsten naar U, naar vrede met U. Anders zal ik straks eeuwig dorsten, naar ziel en lichaam.

Kent u de dorst naar het water des levens? Van leven met God. Leven dat eens geen zorgen meer kent. God alles en in allen. Door Jezus verdiend. Maar dan een leven zonder pijn, eenzaamheid, zorg, ziekte, werkloosheid, honger en dorst. Leven zonder biddag omdat God al mijn verlangens eeuwig vervult. Omdat Jezus riep aan het kruis: Mij dorst!

Amen